

מסיבת זיכרון להלל בבלי

עשרים שנה למותו

רחל וכסלר

בבלי, בבית הרב זלמן רב ראשגולין, בזמן שהלל היה בחור צעיר. הוא הכיר או את הלל בבלי שגילה כשרון רב בשירה. ד"ר פינקלשטיין ציין את הערצתו של המשורר לאביו שתיאר את דמותו בכמה משיריו.

פרופ' שאול ליברמן, החוקר הגאוני בתלמוד, הדגיש את אישיותו הנאצלה של הלל בבלי, למדנותו, ישרותו ומסירותו. הלל בבלי היה חדר המסורת התורנית של בני ליטה. כאיש ליטה עצמו העיד פרופ' ליברמן על בבלי שהיה ב"מאמה אחוז" בן יהדות ליטה.

הרב יואל גפן, העומד בראש מפעלים בבית המדרש לרבנים, הביע קורת־רוח מהקמת קרן למילגות לימודים ע"ש הלל בבלי לתלמידים מצטיינים בספרות העברית. הוא מסר שהקרן נוסדה ביוזמתו של הגב' פרנסס ק. טהוי ורחל וכסלר. הן כעת עסוקות בייסוד פרס ע"ש הלל בבלי שיוענק שנה, שנה לתלמיד המצטיין בחיבור מסה ספרותית בעברית.

ד"ר פרנסס ק. טהוי סיפרה שהגיעו אליה תרומות ל"קרן הזיכרון להלל בבלי" בצירוף מכתבים המגלים רגשי כבוד ויקר להלל בבלי. קטעים מעניינים ממכתבים אלה פורסמו ב"ביצרון".

פרופ' מרדכי לויפמן, סגן נגיד של ביה"מ לרבנים ודיקן ביה"ס לחזנות על יד בית המדרש לרבנים, מסר שזה

מתוך הוקרה להלל בבלי, מורו ורבו הנערץ, ערך אחד משוחרי הספרות העברית מסיבת־צהרים אינטימית לציין עשרים שנה למותו של המשורר והמחנך. למסיבה, שהתקיימה ב־כ"ו כסלו בבנין בית המדרש לרבנים, הוזמנו חברי־מוקיריו של הלל בבלי מבין ראשי בית המדרש לרבנים ואחדים מתלמידיו, ותלמידותיו וידידים מבאי ביתו והמקורבים ביותר לגב' רחלה בבלי.

פרופ' שלמה גרינברג, נגיד־משנה של בית המדרש לרבנים באמריקה, היה המנחה. עברו יותר מעשרים שנה מיום שמת הלל בבלי ודמותו קיימת בליבותינו ממש ככאותם הימים שהוא חי בתוכנו, אמר ד"ר גרינברג. בימים אלה עיין ביצירותיו בשירה של בבלי והרושם היה עמוק מאד. הוא ביקש מהמסובים לבטא רחשי ליבם. כל אחד הוסיף טעם אחר לשבח. להלן מקצת מן האמור.

פרופ' גרשון ד. כהן, נגיד בית המדרש לרבנים, דיבר בהערצת תלמיד לרבו. הוא תיאר את היכרותו הראשונה את הלל בבלי כשישב כתלמיד לפניו בבית המדרש למורים. פרופ' בבלי אָצל על תלמידיו מרוחו ומאהבתו ללשון העברית ולספרות העברית והם התקשרו למורה ולספרות שהוא הורה.

פרופ' אלעזר אריה פינקלשטיין, לשעבר נגיד בית המדרש לרבנים, סיפר על ביקוריו בבית אבא של הלל

הנואמים. הוא נתן הערכה מעמיקה על שירתו של הלל בבלי, שהיא שירת חיים ושירת לב. בבלי היה יותר מבעל כשרון. הוא היה צדיק. מי שקרא את שיריו האחרונים שהכתיב לרעייתו בבית החולים – יורה בכך. אמונתו התמימה באלקי ישראל ואהבתו היוקדת לעם ישראל וארץ ישראל הן יסודות בשירתו. ד"ר צוקר סיים בזכרון אישי: עם הכרזת מדינת ישראל ערכו חגיגת-ניצחון בבית המדרש לרבנים. ד"ר צוקר ישב וליבו בכה בו על אֶחיו שלא זכה לרגע חגיגי זה ועל אחרים שחלמו חלום הגאולה ולא זכו לראותה. והנה בבלי קם ונשא את דברו. מיד הרגיש ד"ר צוקר שיש לו שותף לרגשותיו ואמר: "לעולם לא אשכח את החסד שעשה עמדי בבלי בתיתו ביטוי שירתו לאלם הצער שבלבבו".

הפרופסורים: חיים זלמן דימיטרובסקי ח.א. גינזברג, זבולון רביד וט. פרשל היו בין המזומנים אבל נמנע מהם לבוא באותו יום.

המסיבה הנָּאָה נעלה על ידי המנחה ד"ר שלמה גרינברג.

מסיבה נוספת בהשתתפותם של מוקירי זכרו של הלל בבלי תיערך בקרוב לרגל הקמת הקרן על שמו.

עתה חזר מביקור בארגנטינה ונודמנו לו מיפגשים שם עם תלמידיו של הלל בבלי שהוקירוהו ואהבוהו על סגולות נפשו ויקרת רוחו, על יחסו החם לתלמידים ועל הרצאותיו המזהירות בפרשת התחייה והספרות העברית.

דיקן שרה אטנברג ייחדה את דבריה על השיר "במעברה לניו-יורק" מאת הלל בבלי ועל התרשמותה ממנו בראשית צעדיה כמורה לעברית בסטטן איילנד, נ.י.

מר דניאל וכסלר עמד על ידיעותיו הגדולות של הלל בבלי בהיסטוריה האמריקאית ובחוק האמריקאי. הוא הביא דוגמאות משיחותיו עם הלל בבלי בעיר ובכפר.

רחל וכסלר העלתה זכרונות מביקוריה יום ביום בבית החולים כאשר הלל בבלי היה חולה אָנוּש. כל ביקור היה בבחינת שעור של המורה אשר ביקש ער רגעיו האחרונים ללמד שירה וספרות. כל זיבוריו ושיחותיו היו דברי שירה ותפילה.

גב' רחלה בבלי קראה ברגש את השיר "שם עתיק" מאת הלל בבלי. השיר עשה רושם רב על המסובים. היא הוסיפה שביטום היה פתוח לתלמידים לארוחות, ובעיקר לביורר בעיות הפרט והכלל.

פרופ' משה צוקר היה אחרון

מסיבת זיכרון להלל בבלי במלאות עשרים שנה למותו

טמאל:

עומדים: פרופ' משה צוקר, פרופ' שלמה גרינברג, הרב יואל גפן, דיקן שרה אטנברג, פרופ' מרדכי

יושבים: פרופ' רחל וכסלר, עו"ד דניאל וכסלר, ד"ר פרנסס ק. טהוי, המשוררת רחלה בבלי, שון דוד כהן (נגיד בית המדרש לרבנים באמריקה), פרופ' אליעזר אריה פינקלשטיין, פרופ' שאול